

[Industriministeren]

mien i eksportkreditrådets virksomhed. Jeg må her først erindre om, at man i 1959 i bemærkningerne til det oprindelige forslag til lov om Danmarks erhvervsfond nedfældede det princip, at eksportkreditordningen skal administreres på en sådan måde, at den hviler i sig selv på længere sigt, det vil sige, at indtægterne skal kunne dække tab og administrationsomkostninger set over en årrække. Eksportkreditrådet har påbegyndt en praksis, hvorefter rådet en gang om året foretager en vurdering af eksportkreditordningens udvikling i de senest forløbne 5 år, ordningens nuværende situation og den forventede udvikling i den kommende 5-årsperiode. Som led i denne årlige vurdering har eksportkreditrådet givet udtryk for, at balance ikke nødvendigvis bør tilstræbes inden for den betragtede periode på 10 år, men at man under de nuværende forhold bør søge at opnå balance over en periode på 25 år, dvs. fra Danmarks erhvervsfonds oprettelse i 1960 til og med 1985. Med henblik på at fastholde dette mål har rådet i to omgange - pr. 1. januar 1981 og 1. januar 1982 - gennemført præmieforhøjelser på i alt ca. 20 pct.

Et andet udtryk for eksportkreditordningens finansielle virkning får man ved at se på præmieindtægterne over for erstatningsudbetalingerne. Her viser udviklingen, at udgifterne ved ordningen i de senere år væsentligt har oversteget indtægterne, således at det totale billede er et likviditetsmæssigt underskud på 367 mill. kr. ultimo 1981. Denne udvikling har resulteret i, at eksportkreditrådets udestående fordringer pr. 31. december 1981 udgør et større beløb end Danmarks erhvervsfond, der ultimo 1981 udgjorde 295 mill. kr. Eksportkreditrådet er således kommet i den situation, som også er forudset i loven, at det er blevet nødvendigt ud over på fondens midler også at trække på statskassen.

Denne udvikling forekommer ikke overraskende, når man tager de dårlige internationale konjunkturer i betragtning. På garantisiden har eksportkreditrådet udbetalt erstatninger i stigende omfang som følge af økonomiske vanskeligheder hos udenlandske købere. Hertil kommer, at flere lande har haft vanskeligheder med at opfylde deres internationale betalingsforpligtelser og har søgt henstand med deres gældsbetalinger, f.eks. Tyrkiet, Sudan og Polen.

Også på kautionsiden har eksportkreditrådet måttet foretage udbetaling af betydelige beløb til indfrielse af kautionsforpligtelser over for danske pengeinstitutter for driftskreditter ydet til eksportvirksomheder. Det er bekendt, at pengeinstitutterne i de senere år har måttet foretage betydelige afskrivninger og hensættelser i forbindelse med deres engagementer med erhvervslivet. Eksportkreditrådet, der yder kaution i tilfælde, hvor der ikke foreligger sædvanlig bankmæssig sikkerhed, og dermed løber en betydelig risiko, må naturligvis også på linje med pengeinstitutterne lide større tab end tidligere.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, foretager eksportkreditrådet først afskrivninger på udestående fordringer hidrørende fra udbetalte erstatninger, når tabet kan konstateres.

Af eksportkreditrådets beretning for 1980 kan det ses, at eksportkreditrådet i 1980 har afskrevet 88,5 mill. kr. på de udestående fordringer, og at der for eksportkreditordningen er konstateret et underskud på godt 44 mill. kr. Jeg kan oplyse, at eksportkreditrådet i 1981 har afskrevet 70 mill. kr. på udestående fordringer, og at resultatet af rådets virksomhed i 1981 ventes at udvise balance takket være stigende præmieindtægter.

Den ramme, inden for hvilken eksportkreditrådet kan give garantier og kautioner, er blevet forhøjet flere gange, således i 1975 fra 15 mia kr. til 22 mia kr. og senest i november 1980 fra 22 mia kr. til 30 mia kr. Det er interessant at bemærke, at medens det sidste gang tog 5½ år, inden det var nødvendigt at søge rammen forhøjet, er der nu kun gået knap 1½ år, siden folketinget vedtog en forhøjelse af rammen med 8 mia kr.

Denne kraftige vækst i eksportkreditrådets forpligtelser afspejler den øgede aktivitet inden for eksporterhvervene og samtidig en øget interesse for at benytte eksportkreditordningen. Samtlige brancher benytter eksportkreditordningen i stigende omfang, men stigningen i anvendelsen har været særlig kraftig inden for værftsindustrien, maskinindustrien og entreprenør- og byggebranchen.

Den foreslåede forhøjelse af rammen med 20 mia kr. synes isoleret set meget stor sammenlignet med tidligere, men på baggrund af den øgede aktivitet, som jeg netop har nævnt, er den foreslåede forhøjelse ikke så stor endda, når man også tager den alminde-